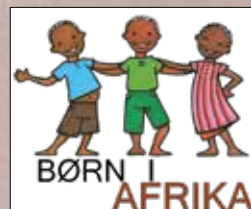

Børn i Afrika

- i samarbejde med Folkekirkenes Nødhjælp
Nr. 1 April 2023 - 26. årgang

2003

2002

2007

2006

Studietursgrupper gennem 25 år

2009

2011

2004

2012

2018

2016

KORT NYT

Af Karsten Dam - karstendam30@gmail.com
formand, Børn i Afrika

Jubilæumsarrangement

Vi glæder os til en festlig eftermiddag i Vangede kirke lørdag d. 29. april, og håber at mange medlemmer vil dukke op. Måske nogle af de tidligere studietursdeltagere kommer og hilser på hinanden? Se det spændende program på bagsiden af bladet – vi får et indlæg fra Carolyne Kaddu Rasmussen, der har ugandiske rødder – forfatter og mor til skuespilleren Melvin Kaduza. Masomo stiller op med salg af afrikanske varer. Se det detaljerede program på bagsiden af bladet.

Nyt om studietur 2023

Programmet er klar og det detaljerede program kan rekvireres hos formanden. Der er stadig god plads til flere deltagere! Kom med og oplev blandt andet hvad dit bidrag og kontingent bruges til i Uganda! Samtidig store naturoplevelser og safari i Ugandas største og flotteste nationalpark. Mere information på side 11.

Husbyggeprojekter

To huse er under opførelse. Det ene er til George og Edunas som har været annonceret i bladet i de sidste to numre. Det andet er «Sorgenfris hus», nemlig til Tulinabo og Kicondo – et par med to børn og hvor faderen er stærkt handicappet.

Julemarked Sorgenfri

I 2022 kunne markedet gennemføres på traditionel vis og det gav bonus. Alt i alt har Børn i Afrika derfor modtaget 60.000,- øremærket til byggeri af et hus og til to workshops som Josephine er i gang med at arrangere. Vi takker alle der bidrog til det fine resultat!

Indhold dette nummer

Dette nummer af bladet er i jubilæets tegn. Både formand og næstformand tænker tilbage på årene der er gået, samtidig med at der er bidrag fra både formanden for bestyrelsen i Uganda og vores medarbejder Josephine Nakanwagi. Masomos Jonna Kildebogaard tænker også tilbage.

Det elektroniske medlemsblad

De sidste par år har vi valgt kun at udsende to numre af medlemsbladet på papir. Næste nummer (nr. 2 - 2023) kommer kun som elektronisk udgave i september til de af jer vi har e-mailadresse på. Da vi udsender det til mange, risikerer du at det havner i spam-mappen. Se derfor efter med mellemrum om du skulle have fået et blad!

Generalforsamling 2023

finder sted 30. oktober

Jubilæumsgaver modtages med stor tak

Vil du give Børn i Afrika en jubilæumsgave i år, lover vi at det vil komme børn i Uganda til gode! Du kan som altid bruge mobile-pay eller bankoverførsel. Se detaljerne side 15. Hvis du vil have skattefradrag, kræver det at vi har dit cpr-nummer.

Sogneindsamlingsresultat og Danmarksindsamling

Danmarksindsamlingen gav i år over 100 millioner kroner! Helt utroligt at man igen og igen slår rekorden fra året før. Overskuddet deles mellem de 12 største danske nødhjælps- og udviklingsorganisationer, heriblandt Folkekirkens Nødhjælp. Sogneindsamlingsresultatet var fantastiske 11 mill. kr.

African Childrens Choir
Støttekredsen i Danmark
i samarbejde med
Folkekirken Nødhjælp

No. 1 - 1998

NYHEDSBREV

INDHOLD: Side

- Om Nyhedsbrevet og støttekredsen 2
- Høsten om korset 7
- Støtteprogram til Uganda 4

ACC-SHOPPEN Allehveler sælges her:
Kædetøddel (The Journey) kr. 80
CD'ene (Ten Years of the ACC) kr. 100
Video (The Journey) kr. 90
T-shirts (grøn og hvid) kr. 30
Svesker kr. 5
Klæderestvarer
København W. Østergade 10, 110 47 00
kontakt@acc.dk

Børn i Afrika
Støttekredsen i Danmark
i samarbejde med Folkekirken Nødhjælp

INDHOLD

Leder	Side 2
Danskt støtte til Rakai området	Side 3
Volontærprogram i Uganda	Side 4
Etiopien - kort fortalt	Side 5
AIDS i Afrika	Side 6
AIDS - projektet i Rakai / Uganda	Side 7

Nyhedsbrev
4. årgang, 2001 nr. 1.

BØRN I AFRIKA
Støttekredsen i Danmark
i samarbejde med Folkekirken Nødhjælp

Nyhedsbrev
8. årgang, 2007 nr. 1.

BØRN I AFRIKA
Støttekredsen i Danmark
i samarbejde med Folkekirken Nødhjælp

Nyhedsbrev
12. årgang - 2009 nr. 3.

Formandens tale

Af Karsten Dam

Jeg er så privilegeret, at jeg har været med fra starten. Det var i 1997 hvor præsten Vagn Frikke-Schmidt og kordegnen Ole Weber, sammen med Folkekirken Nødhjælp (FKN havde 75-års jubilæum det år), fik arrangeret en koncertrække i Danmark med African Childrens Choir (ACC).

De kom også til Gentofte og vi husede en lille dreng – Yusuf og et par voksne, nogle nætter mens koret var i København i februar. Turneen var en stor succes og allerede året efter i februar-marts gentog man det hele. Denne gang igen med et børnekor fra Uganda der skulle verden rundt. Værtsfamilierne fra hele Danmark efterlyste informationer om børnene og ville gerne støtte dem fremover. Det blev startskuddet til dannelsen af "African childrens choirs venner i Danmark" eller "støttekredsen i Danmark", som man kan se af den stiftende generalforsamling fra maj 1998. Det første "nyhedsbrev" blev udsendt i midten af 1998 (se øverst til venstre). Vi samarbejdede med Folkekirken Nødhjælp og de indsamlede penge gik via dem. Senere blev vi selvstændige, fik skattefradragsret og nyt navn "Børn i Afrika".

Starten

Foreningen fik en "styregruppe" som vi kaldte det, og dernæst en række arbejdsudvalg. Jeg kom med i sponsorudvalget. Første studietur foregik i foråret 1999 og endnu en blev gennemført i efteråret – begge med Ole Weber som turleder. Her deltog min kone og jeg i efteråret. En stor oplevelse hvor vi bl.a. mødte Yusuf - den dreng vi havde haft boende i 1997. Jeg blev bedt om at arrangere næste studietur i 2000, idet Ole Weber og hans kone Karin skulle arbejde i Tanzania nogle år. Siden har der været afholdt 12 studieture med over 150 deltagere. Samme år i marts/april var der endnu en koncertturne med ACC, i samarbejde med FKN – koret gav koncerter helt fra Skagen til Nykøbing Falster.

Ole og Karin Weber

Korbesøgene

Endnu 3 korbesøg har været på programmet: 2005 med ACC, 2008 med Mwamba og 2012 med The Pearls. Disse korbesøg har givet os mange medlemmer rundt i Danmark. Når medlemsbladet skal pakkes i kuverter, ses tydelige spor fra de byer hvor koncerter har fundet sted gennem årene, bl.a. i Skagen, Århus, Odense, Nykøbing Falster, Nykøbing Sjælland og København. Man kan sige at korbesøgene, studieturene og medlemsbladet er ryggraden i arbejdet. De har skaffet medlemmer og støttekroner til børn i Uganda.

Navne og ansigter

Mange navne og ansigter dukker op på nethinden når jeg tænker tilbage. Der er turdelegerne, som ofte har vendt tilbage og ønsket at komme med

nker efter 25 år

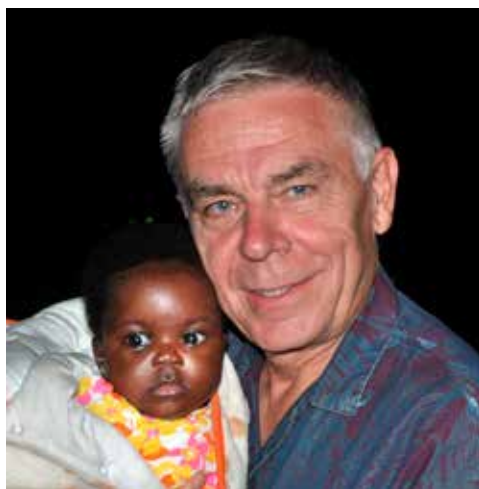

Vagn Frikke-Schmidt

mere end 1 gang. Der er de mange frivillige som hjalp til med at fotokopiere og pakke bladet i Dyssegårdskirkens lokaler gennem årene – senere i Vangede kirke og i private hjem. Bestyrelsesmedlemmerne der har brugt deres tid i et eller flere år. Men allermest står Ugandas børn og vores venner i landet, klart i hukommelsen. De glade ansigter, smilene og takken vi har modtaget gang på gang. Ikke mindst skolebesøgene, hver gang med tur rundt i alle klasserne, er noget alle burde opleve! De sidste mange år har det været Josephine, som trofast passer foreningens arbejde i Uganda og er vært når vi er på besøg. Endelig havde vi den store oplevelse at være med til Yusufs bryllup i 2018. Yusuf er nu 36 år, uddannet bygningsingeniør og har 3 børn. Det var den lille generte dreng vi havde boende i 1997!

Nytten af arbejdet

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om nytten af vores arbejde. Utallige er de børn der er blevet hjulpet med skolegangen og fået de materialer de ellers ikke ville have råd til. 31 huse er blevet bygget til familier der boede i noget der nærmest kan betegnes som jordhytter, hvilket naturligvis har forbedret deres levevilkår betydeligt. En stor skole blev bygget i et af Kampalas slumkvarterer med støtte fra Danida. Mange workshops har været afholdt med undervisning i sundhed, sygdomsforebyggelse og hygiejne.

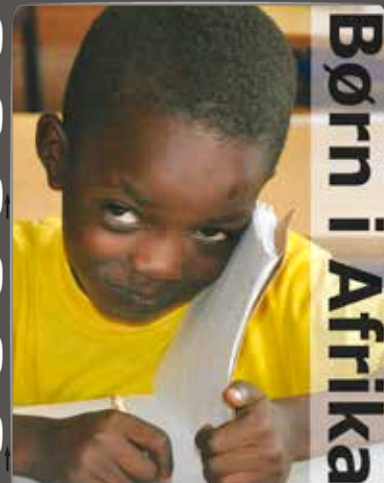
Formanden med Yusufs yngste datter Kathryn

Tak

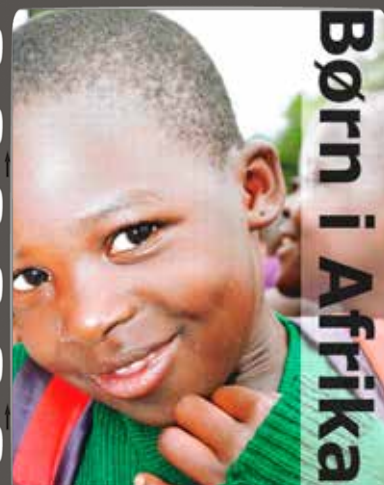
Stor tak til alle der har bidraget til arbejdet gennem 25 år. Flere af dem der var med i starten, er her desværre ikke mere. Ole Weber der var med til at starte det hele, døde desværre for et par år siden. Æret være hans minde. Lad os håbe at nye navne og ansigter står klar til at fortsætte arbejdet for Ugandas børn i endnu 25 år!

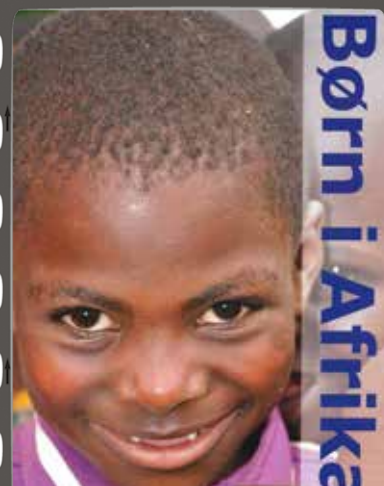
- i samarbejde med Folkekirkens Nødhjælp
Nr. 3 September 2012 - 15. årgang

- i samarbejde med Folkekirkens Nødhjælp
Nr. 3 December 2014 - 17. årgang

- i samarbejde med Folkekirkens Nødhjælp
Nr. 3 December 2018 - 21. årgang

- i samarbejde med Folkekirkens Nødhjælp

NÆSTFORMAN

Af Birgitte Bech

En mørk november eftermiddag i 2004 kom sognepræst Vagn Frikke-Schmidt ilende over Dyssegårdsvej, han styrede direkte mod min arbejdsplads på skolens kontor.

Vagn slog ud med armene og sagde: "Du skal være med, vi skal bygge en skole i et slumområde i Kampala. Vi er allerede en gruppe af personer, med forstand og viden om byggeri, økonomi m.m., vi mangler en skoleperson, så sig nu bare ja!" I dag ville jeg give mange penge for at få lov til at se et billede af mit eget ansigtsudtryk efter denne udmelding – et slumområde i Kampala, jeg vidste dårligt i hvilket land Kampala lå, men var dog klar over, at det nok var Uganda, der hvor Victoriasøen lå – verdens næststørste sø som min far havde fortalt mig.

Hvor ligger Kampala?

Jeg fik fremstammet et ja, totalt uden at vide hvad jeg sagde ja til. Jeg måtte hjem og finde verdenskortet frem, så jeg da i det mindste havde viden om, hvor Kampala lå. Jeg blev præsenteret for resten af projektgruppen: Børge Jensen, Luise Lystlund, Julie Tegner Jensen, Bo Weidema, Ole Hansen, Harald Lønborg-Jensen samt Vagn Frikke-Schmidt, som allerede var i gang med forslag om at bygge skolen i et slumkvarter.

På det tidspunkt fungerede Eden Church i slumområdet Katanga som skole og kirke, men ønsket var at adskille kirke og skole for at etablere en skole på et stykke jord i området, og skolen skulle bygges for penge fra Danida i samarbejde med Ugandiske partnere fra Eden Church og organisationen Ambassadors of Hope.

Danida-ansøgning

At lave en ansøgning til Danida, er noget af det sværeste jeg nogensinde har været med til. Mit kendskab til Afrika var nærmest lig nul, jeg havde været en tur i Egypten, det var alt, og i en ansøgning til Danida skulle der gøres rede for mange ting blandt andet en masse omkring det lokale samarbejde, kvinders indflydelse og rettigheder i projekter, økonomi m.m. Jeg husker endnu tydeligt, hvordan fredage og lørdage i januar 2005 gik med at læse og lære en masse omkring at udfylde en sådan ansøgning, og jeg tænkte, hvad er det dog, jeg bruger mit liv på, - ting jeg ikke har en pind forstand på, men den dag i dag er jeg dybt taknemlig for, at Vagn Frikke-Schmidt kom ilende over Dyssegårdsvej den november eftermiddag for sikke en læring og sikke oplevelser det har givet mig.

Danida godkendte ansøgningen om at bygge skolen Eden School, og når man har fået godkendt et sådant byggeprojekt, har projektgruppen forpligtigelse til at følge projektet. Hos mig opstod der nærmest panikangst, jeg havde ingen forstand på at bygge et hus, ingen forstand på Uganda, ingen forstand på noget som helst syntes jeg, først når skolen skulle i gang med at arbejde, så kunne mine kompetencer komme i spil. Heldigvis var der andre i gruppen som tog disse tilsynsture til Kampala, så jeg kunne slippe.

Første tur til Uganda

Skolen blev bygget, og i juli 2006 skulle Eden School så indvies, Vagn Frikke-Schmidt foreslog mig, at jeg tog med på turen til indvielsen. Jeg overvejede det nøje, og 2. juledag 2005 tog jeg beslutningen og sagde JA jeg vil gerne med til indvielsen i juli 2006. Jeg brugte de næste mange måneder på at forberede mig på specielt mødet med alle de forældreløse børn, som skulle gå på skolen. I mit naive hoved, måtte børn som ingen forældre havde, været triste børn og hvordan skulle jeg håndtere denne tristhed? Hvordan ville det

Skolens køkkenmedhjælper sorterer sten fra bønnerne.

Et kig ind i køkkenet hvor der hver dag laves majsgrød til ca. 400 børn.

En festlig dag i juli 2006 da Eden School blev indviet.

Gode lærerkolleger som flyttede med fra Eden Church til Eden School. Teacher Rose og Teacher Hope arbejder stadig på skolen.

DEN TÆNKER TILBAGE

være at rejse til et land jeg ikke kendte, til en meget anderledes og fremmed kultur? Det var totalt at miste kontrol for et menneske som mig, ”der helst altid går med sikkerhedshjelm, seler og sikkerhedssko”.

Afsted kom jeg – sammen med en gruppe skønne unge mennesker fra Dyssegårdskirkens Ungdomsforening – og med øjne så store som møllehjul landede vi i Entebbe Lufthavn.

Vi blev alle med al vores pikpak stoppet ind i en lille bus, og så gik det derudaf mod Kampala af veje med masser af huller i. Vi nåede Kampala, og så punkterede bussen lige uden for et hospital. Vi måtte alle ud af bussen, og der stod vi så og kiggede på. at driver John fik skiftet hjulet. Jeg husker tydeligt, at jeg tænkte, ja her foran et hospital, kan der vel ikke være farligt at være!!!!!! Og løverne gik vel ikke sådan frit omkring i gaderne.

Efter at være blevet installeret i et gæstehus, ville Vagn Frikke- Schmidt ud at kigge på skolen. Klokken var 19, det var mørkt, men min nysgerrighed for alt dette fremmede drev mig til at sige, ”kan jeg komme med?”, og jeg kørte med Vagn i mørket gennem Kampalas mylder af biler og motorcykler for

at se skolen for første gang i lyset fra en lommelygte. Jeg tænker, at følelsen i min mave må have været den samme, som da Columbus opdagede Amerikas kyst.

Skolen blev indviet, og børnene, de var jo ikke spor triste, de var søde, glade, smilende, syngende og dansende præcis som alle de børn, jeg kendte hjemmefra Dyssegårdsskolen.

Oplevelser og eventyr

Det blev starten på en for mig fantastisk lang rejse fuld af oplevelser, jeg aldrig havde forestillet mig. Det har været som at gå gennem en lang gang med en masse døre, som stod på klem, og hver gang jeg åbnede en ny dør, var der spændende og værdifulde oplevelser. En masse læring og en indføring i en helt anden kultur, møde med de dejligste mennesker, som er blevet venner eller måske nærmere næsten familie – jeg er nu så heldig også at have min ugandiske familie med masser af børn, unge og endda også et par ”børnebørn” – så nu har jeg to titler i Uganda som Mummy og Jajja (bedstemor).

Hvor kan livet dog være eventyrligt og forunderligt.

Eden School - nu Bukoto Primary School anno 2022

I anledning af Børn i Afrika

Af biskop H. Morris Bukonya - oversat af Mette Herskind

Jeg hilser jer alle i vor Herre Jesu Kristi navn, jeg takker Gud for jer alle, og jeg fortsætter med at hylde og ære Herren. Jeg overbringer hilsner fra BiA-bestyrelsen i Uganda, hele BiA-familien og Eden Revival menigheden.

Tillad mig, som bestyrelsesformand i Uganda, at udtrykke vores oprigtige påskønnelse til hele BiA-organisationen i Danmark for den store støtte, vi på forskellige områder har fået gennem årene.

Vores måde at gøre tingene på

Det er ærgerligt, at vi ikke kan opspore alle de mennesker, som har modtaget støtte fra BiA, men det er fordi BiAs arbejde ikke er baseret på løbende opfølgning, men på at sætte vores støttemodtagere i stand til selv at ændre deres liv til det bedre. Det er derfor, at vi, når vi bygger huse i Lyantonde distriktet, ikke sætter plaketter med vores logo på dem, sådan som mange andre organisationer gør. Vi er tilfredse med at vide, at husbyggerierne har forbedret livsbetingelserne for modtagerne. Vi støtter også skolebørn, især skolebørn i grundskolen (primary school). P.t. støtter vi således 30 skoler. Vores mål er at få de børn, som ikke går i skole, ind på skolerne – særligt de statsstøttede skoler (universal primary education) - ved at betale deres skolepenge og måltider. På den måde støtter vi samtidig regeringens uddannelsespolitik og -programmer. Det er vores erfaring, at forældre som ikke har været villige til at støtte deres børn i at gennemføre primary education, måske alligevel vil være villige til at støtte dem, hvis de kommer videre til sekundær-trinnet (secondary education).

Vores uddannelsesprogrammer

Det gik op for os, at nogle simpelt hen tog uddannelse for givet, mens andre kun havde ingen eller få ressourcer. Som følge af vores uddannelsesprogrammer, hvor børnene lærer forskellige praktiske færdigheder så som landbrug og hvordan man bliver bedre til at spare op, har vi opnået virkelig gode resultater. Det er rigtigt, at nogle af vores støttemodtagere ikke har fået chancen for at komme på sekundær-trinnet. Dette gælder særligt børn fra landsbyerne. Dette skyldes hovedsageligt fattigdom og tidlige ægteskaber. Da vores ressourcer er begrænsede, har vi forsøgt at ind-

gå partnerskaber med andre NGO'er, så vi i fællesskab kan hjælpe flere til at fortsætte på sekundær-trinnet. Vi har også på egen hånd støttet enkelte elever på økonomisk overkommelige secondary schools med universal secondary education.

Dem vi møder på vores vej

Nogle mennesker kommer ind i vores liv som en velsignelse, mens andre kommer ind i vores liv som en prøvelse. Vores brødre og søstre fra Danmark, den oprindelige gruppe, der startede dette arbejde, I er en velsignelse for så mange, og vi har lært og lærer stadig meget af jer. Jeres store hjerter og den iver og store beslutsomhed, som I har udvist, har givet mange gode projekter, såsom Eden skoleprojektet, nu Bukoto Community Primary School, som har hjulpet med at uddanne tusindvis af børn til en overkommelig pris; projektet med børnekoret The Pearls, som gav 18 børn, der aldrig havde troet, at de skulle komme ud at rejse med fly, en chance for at turnere til mange steder i Europa; husbygningsprojektet, som har påvirket mange husholdninger; blyantsprojektet, som har støttet mange børn i grundskolen med skolemateriale; fødevarerstøtteprojektet som har brødfødt så mange på skolerne – selv under Covid – og lad os ikke glemme de mange workshops, der er blevet afholdt, og rådgivningen, som har bygget bro mellem forældre og børn, lærere og børn, børn og børn m.fl.

Alle har noget at give

Vi opfordrer alle vores støttemodtagere til at være godgørende, for vi tror på, at ingen er for fattig til at give eller for rig til at modtage. Man kan i hvert fald give et smil til dem, man møder. Næstekærlighed er en af de højeste former for kærlighed. Vi er alle elever i livets skole, vi skal fortsætte med at lære af hinanden, vi skal være åbne overfor klog rådgivning, gode råd og støtte, mens vi arbejder hen imod at opfylde formålet med vores tilstedeværelse her på Jorden. Må Gud velsigne os med mange flere år med frugtbar tjeneste, mens vi fejrer vores 25-års jubilæum.

Afrikas 25-års jubilæum

Af Josephine Nakanwagi - oversat af Mette Herskind

Vi fejrer, at vi nu i 25 år har bragt et smil på mange smukke, uskyldige ansigter og givet håb til mange, som ellers var uden håb. Jeg overbringer hermed de varmeste hilsener til jer alle fra os i BiA i Uganda.

Mit navn er Josephine Nakanwagi, og jeg er den lokale projektleder. Jeg har to børn, men BiA har velsignet mig med en masse andre børn, så jeg nu kan kalde mig "mamma" til mange børn – en titel som jeg er meget glad for. Det, der startede som en idé hos nogle få mennesker, vokser sig nu større og større. Jeg vil rette en særlig tak til grundlæggerne af BiA, og selvom nogle af dem er gået på pension, har vi stadig "uncle" Karsten og "mamma" Birgitte. Vi har også fået nye medlemmer, og flere kommer til, og sådan håber vi, at det vil fortsætte.

"Vi kan ikke alle sammen udrette store ting, men vi kan gøre små ting med stor kærlighed", sagde Moder Teresa.

Vores principper

Det særlige ved BiA er den enkelhed, hvormed vi udfører vores aktiviteter og inspirerer unge mennesker. Først og fremmest diskriminerer vi ikke, hverken i relation til køn, religion, stamme-tilhørsforhold eller sprog. Vi tager os lige godt af drenge og piger og af børn fra alle religioner, ligesom vi ikke forskelsbehandler børn uanset hvilken stamme, de kommer fra, eller hvilket af Ugandas 72 sprog, de taler – de er alle bare børn. Derfor har vi børn fra både nord, syd, øst og vest under vores vinger.

Vores aktiviteter

Vores aktiviteter gennem årene omfatter bl.a. børnesponsorer, hvor vi giver skolepenge og undervisningsmaterialer, støtte til skoler i form af mad, møbler og sportsudstyr, husbyggeri, som giver levebrød og en bedre levestandard, samt forskellige former for undervisning, rådgivning og afholdelse af workshops m.m. Alle vores aktiviteter er målrettet samfundets mest sårbare medlemmer. Vi afholder normalt møder/lejre for vores støttemodtagere i slutningen og begyndelsen af hvert semester. Nogle af disse afvikles rundt omkring på skolerne, mens andre afvikles på vores kontor i Wakiso.

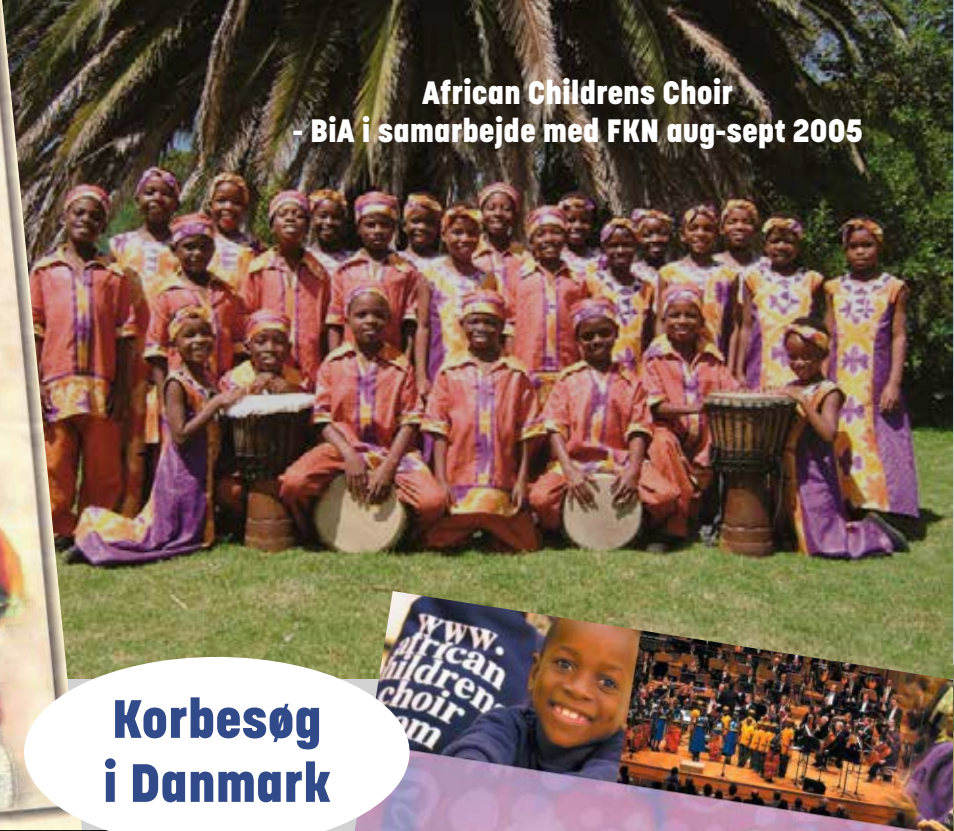
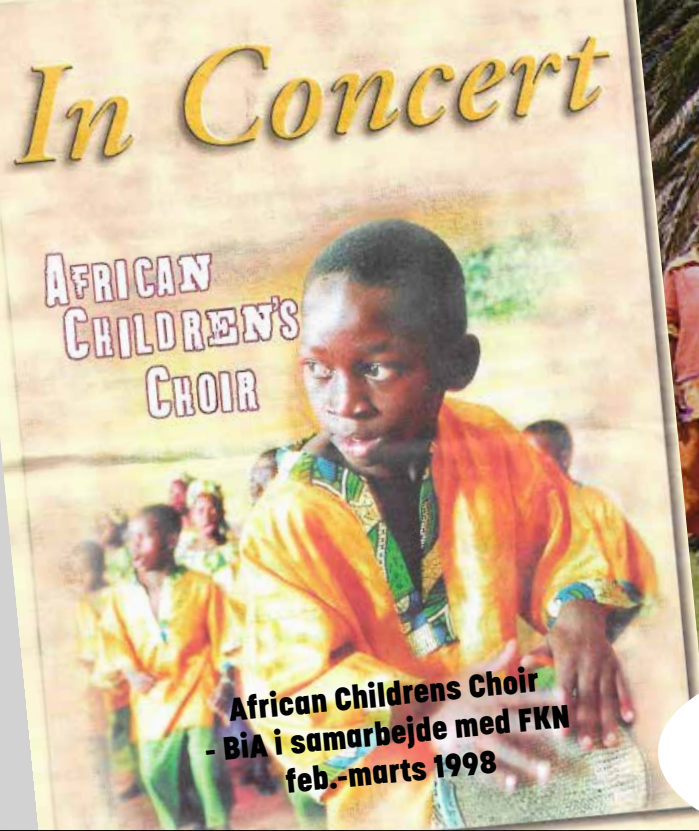
Vores børn

Vores børn ser altid frem til disse møder, ikke kun til de særlige måltider, som serveres der, men også til at få chancen for at dele deres tanker og at tale med folk, der forstår deres situation. På et af møderne gav en af vores støttemodtagere, Samuel, udtryk for, at han aldrig ville have drømt om, at han ville blive elsket og vist omsorg i sit liv, da han aldrig havde fået chancen for at møde sine forældre. Det, der udløste Samuels bemærkning, var, at børnene på mødet fik besked på at huske at sprede deres myggenet ordentligt ud. Samuel kunne næsten ikke tro, at nogen ville vise dem den omsorg at komme

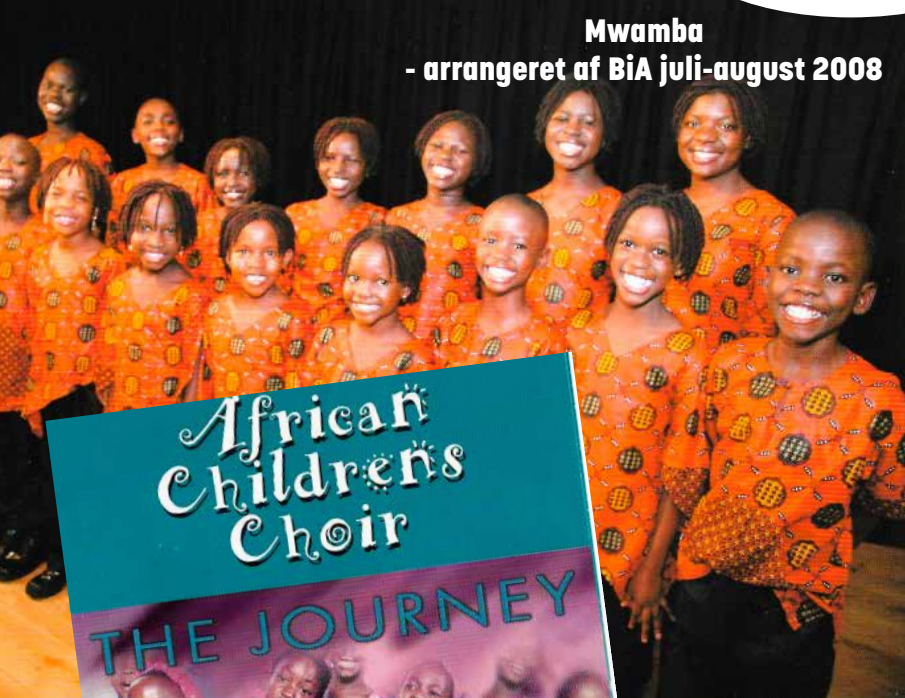

med sådan en påmindelse. Selvfølgelig græder nogle, mens de deler deres oplevelser, men det er normalt at græde. Andre er længe om at åbne sig på grund af manglende tillid, men efterhånden føler de sig bedre tilpas med at dele deres tanker og oplevelser. Vi forsøger i videst muligt omfang at opbygge vores støttemodtageres selvtillid og forbedre deres kommunikationsevner gennem deling, interaktion og gruppearbejde med det formål at skabe sunde børn, der kan overleve og trives i en udfordrende verden.

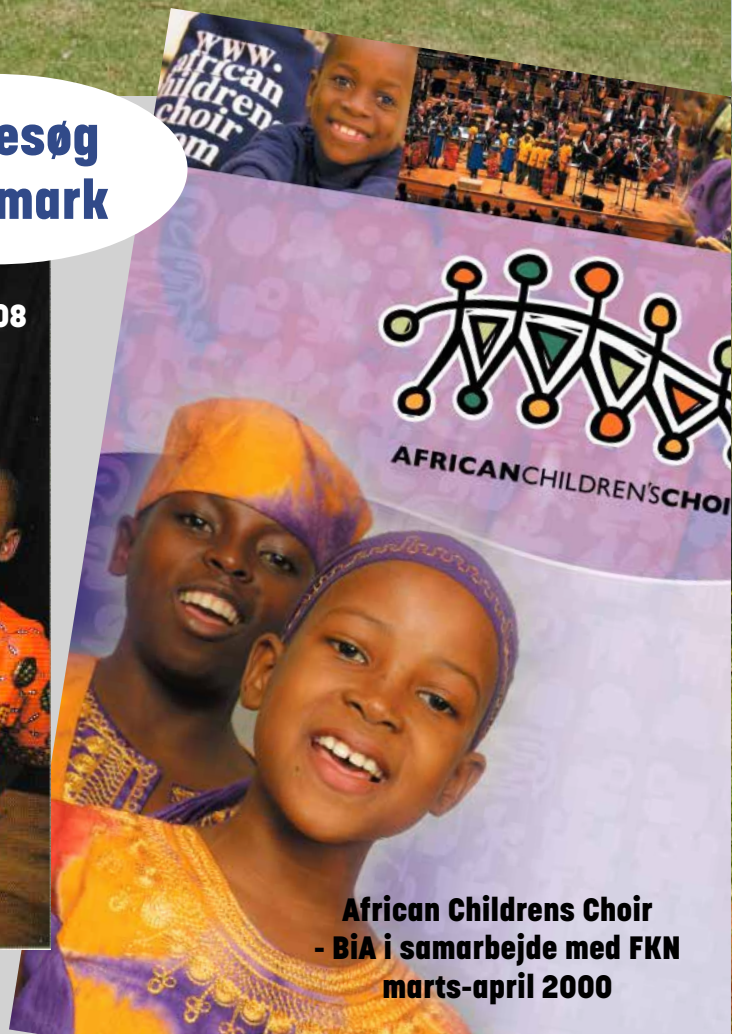
Sammen kan vi fortsætte med at nå ud til mange og gøre denne verden til et bedre sted for os alle. Længe leve BIA.

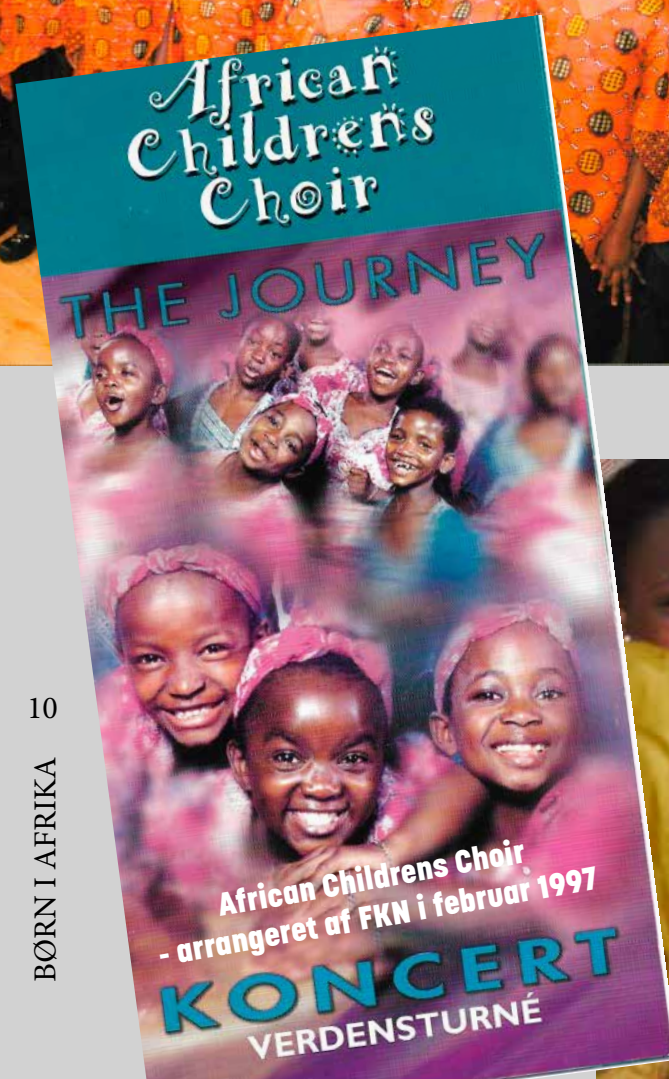
**Korbesøg
i Danmark**

**Mwamba
- arrangeret af BiA juli-august 2008**

**African Childrens Choir
- BiA i samarbejde med FKN
marts-april 2000**

**African Childrens Choir
- arrangeret af FKN i februar 1997**

**The Pearls
- arrangeret af BiA feb-april 2012**

Studietur til Uganda

Den 6. til 21. oktober 2023

Det foreløbige program i punktvis form:

- **Kampala** - indkvartering på **Namirembe Guesthouse**: orientering i området omkring hotellet og besøg i den anglikanske domkirke på bakketoppen.
- Gudstjeneste i lokal kirke og besøg ved kongegrave. Frokost hos vores lokale medarbejder Josephine.
- Den gamle koloniby **Jinja** hvor vi ser "**Nilens kilder**" – det sted hvor Speke i 1862 fandt Nilens afløb fra Victoriasøen. Sejltur på Nilen. Besøg på en af de fattige skoler der støttes af BiA gennem blyantsprojektet.
- **Bokoto** skole (som **BiA** har bygget med midler fra Danida) og besøg på **FKN's** kontor hvor vi hører om deres engagement i Uganda og de omliggende lande.
- Sightseeing i Kampala: parlament, kongens slot, det lille nationalmuseum og markederne med mulighed for souvenirkøb.
- Middag hos Yusuf – den dreng der i 1997 var i Danmark med African Childrens Choir og som boede et par nætter hos Kathryn og Karsten.
- Trommemagernes boder og krydsning af ækvator
- **Lyantonde** - indkvartering (3 nætter) og sammen med **RACOB AO** (Rural Action Community Based Organization <http://www.racobao.org/>) besøg i marken: husbyggeprojekter, lokale skoler (blyantsprojektet) og personer der lever med HIV/AIDS.
- Besøg i de fjerne landsbyer og besøg på et lokalt hospital.
- Se **Hotel Masindi** (Ugandas ældste hotel, hvor bl.a.

Humphrey Bogart og Katherine Hepburn boede under optagelserne til filmen **Afrikas Dronning** i 1952). Nordpå mod Ugandas største nationalpark **Murchison Falls** parken (3840 km²).

- **Murchison-vandfaldet** som sender Nilen dybt ned i en kløft. Indkvartering på den smukke **Paraa Lodge** (<http://www.paraalodge.com/> og www.murchisonfallsnationalpark.com).
- **Gamedrive** i nationalparken: alle de store dyr: giraffer, elefanter, flodheste, bøfler, løver, antiloper – der er registreret 76 arter af pattedyr og 460 fuglearter.
- Indkvartering på **Chobe Lodge** (<http://www.chobelodgeuganda.com>), udsigt over Nilen og med hundreder af flodheste som selskab.
- **Entebbe** og den botaniske have (hvori den første Tarzan film med Johnny Weismüller blev filmet). Entebbe er den gamle regeringsby.

Måltider indtages på gode hoteller / restauranter og alle drikkevarer vil være inkluderet. I bussen sørger vi hele tiden for rigeligt koldt drikkevand. Prisen er **kr. 21.850,-** dette inkluderer **fly, indkvartering - helpension med 14 dage i Afrika, lokal transport i egen bus og entréer.**

Interessede bedes henvende sig til formanden: **karstendam30@gmail.com**

Historien om M

Af Jonna Kildebogaard, Masomo

Hvordan det hele begyndte

Jeg havde været mindre end en uge i Uganda, da jeg i september 2001 blev inviteret med til et møde i International Women's Organisation (IWO). Det er en velgørende forening, der mest består af medfølgende hustruer. Et af medlemmerne skulle rejse hjem, og hun stod med et projekt for gadepiger, som så ikke havde nogen koordinator. Jeg lovede at se på det - og derefter gik det slag i slag.

Vi var flyttet til Uganda, fordi min mand fik job som Danida-rådgiver. Vi havde regnet med at være der 2-3 år, men i stedet blev det til næsten 6 år.

De handikappede

Et andet medlem kendte en gruppe af handikappede, som boede i slummen i Kyebando og som levede af at tigge på gaden. En del af dem var spedalske og havde nogle grimme sår. Hun spurgte, om jeg som sygeplejerske kunne komme og se på sårene - og helst også gøre noget ved dem.

Det blev et vendepunkt og starten på et langt forløb. De handikappede boede i to bygninger, der oprindeligt var opført til skolebrug af organisationen LisaCare, der var startet af en dansk kvinde. Hun kom ikke regelmæssigt til Uganda, så det var naturligt, at jeg som fastboende fortsatte arbejdet under det navn. (Senere startede hun et dansk projekt under navnet LisaCare, så "mit" LisaCare blev i 2013 døbt om til "Masomo", som betyder "uddannelse" på swahili. For

"Masomo" betyder "uddannelse", og skolebørnene er første prioritet.

overskuelighedens skyld er "Masomo" brugt i det følgende.)

De handikappede holdt fællesmøde hver søndag (hvor de holdt fri fra tigge-riet), og som oftest besøgte jeg dem der

for at forbinde deres sår og uddele medicin. Desuden gennemgik jeg støtten med formanden, som nu er Julius.

Når vi havde gæster fra Danmark, var de gerne med i slummen, og for mange var det lidt af et kulturchok at se de handikappede krable rundt på knæ og albuer - eller hvordan de nu kom frem. Men de handikappede selv var - og er - ukuelige i deres mod på livet. De tager med bussen ind til byen for at tigge eller hjem til deres hjemby, Lira, som ligger 4-5 timers rejse væk.

En journalist, der besøgte Kampala, skrev en artikel om mit arbejde i ugebladet Søndag, og det medførte igen, at jeg blev inviteret til at medvirke i God Aften, Danmark. Det skaffede mange kontakter og sponsorer, som gjorde det muligt at fortsætte og udvide aktiviteterne - også efter at vi flyttede tilbage til Danmark i 2007.

"Hjemmesygeplejerske" hos de spedalske.

Masomo og BiA

Børn i Afrika

Vi lærte BiAs tidligere formand, Vagn Frikke-Schmidt, at kende, da han i 2002 viede vores datter og svigersøn. Han rejste jævnligt til Uganda, og som oftest besøgte han os, når han var der.

På et tidspunkt foreslog han, at Masomo blev en del af BiA. Det ville give BiA en større medlemskreds og en bedre økonomi, og Masomo ville komme i en formel ramme mht. regnskab mm. Det ville fx betyde, at sponsorerne ville kunne få skattefradrag for deres donationer. Med andre ord en fordel for begge parter.

Jeg mødtes med BiAs bestyrelse i april 2006, hvor grundlaget for Masomos samarbejde med BiA blev skitseret. Det var vigtigt for mig, at Masomo blev et selvstændigt projekt med egen økonomi, og det var der ingen problemer med. Senere blev der formuleret en egentlig samarbejdsaftale, og nu var partnerskabet med Børn i Afrika en realitet.

Øvrige aktiviteter

Den væsentligste del af Masomos støtte er gået til at betale skolepenge og – i mindre omfang – uddannelse til unge. Da det var på sit højeste, fik ca. 400 børn betalt skolepenge. Nogle af de mere lovende unge har fået støtte til videreuddannelser til fx mekaniker, frisør eller skrædder.

Ud over skolepenge og personlig støtte (fx husleje) er det lykkedes at skaffe penge til større projekter. Det mest markante var, da Grundfos i 2011 bevilgede 500.000 kr. til opførelse af 2 solcelledrevne vandpumper (+ 2 hånddrevne) til støtte for de handikappede. Men mange andre enkelt-donationer har gjort det muligt at renovere toiletter og køkkener på skoler og børnehjem og installere solceller til belysning. På Kalangala kunne Masomo med støtte fra Rotary Langelinje skabe et børnehjem, som nu også er et center for teenagemødre. Masomo støttede desuden et børnehjem i Iganga og et skolebyggeri i Masaka.

Børnehjemmet M-lisada

Jeg fik første gang kontakt med M-lisada i 2007, hvor en ven viste mig et værelse, hvor der boede 17 drenge. Alle andre børn

Rent vand er en livsfornødenhed - her med en solcelledreven pumpe.

sov på gaden. Drengenes leder, Bosco, havde store planer for et børnehjem, og Masomo begyndte at støtte dem med skolepenge. Det blev hurtigt til mange børn, og de havde behov for et bedre sted at bo.

Samarbejdet med M-lisada har været en bærende del af Masomos aktiviteter. Børnehjemmet har musik som pædagogisk hjælpemiddel, og de optræder i dag med flere bands og dansegrupper. I oktober sidste år fejrede M-lisada sit 25-års jubilæum, og Masomo støttede arrangementet, fordi det markerede en flot succeshistorie (se forrige nummer af bladet).

Corona

Da Corona ramte Uganda, ændrede behovet for støtte sig. De svageste kunne ikke længere skaffe deres beskedne indtægter ved tiggeri eller småhandel, og de manglede derfor helt basale goder som mad og husleje.

Samtidigt betød det, at jeg ikke kunne rejse til Uganda, så i stedet fik vi etableret et system med at sende penge via diverse kanaler til betroede samarbejdspartnere, først og fremmest Bosco fra M-lisada. Skolerne var delvist lukkede, så en del af skolepengene blev flyttet over til at betale mad og husleje. Bosco fordelte støtten lokalt, og M-lisada gennemfør-

te desuden en række maduddelinger i slummen i Kampala og på øen Kalangala.

Økonomisk stramning og fremtiden

Knapt var vi ude af Corona-perioden, før krigen i Ukraine satte økonomien under pres. Det har desværre betydet, at Masomo har mistet faste sponsorer. Da skolepengene i Uganda samtidigt er steget, betyder det at jeg i højere grad må prioritere støtten til især skolebørn.

For at sikre, at de børn og unge, der er i et skoleforløb, kan gøre det færdigt, må jeg desværre begrænse antallet af nye børn, der kan støttes. Det er trist, fordi behovet er så stort. For at skaffe flest mulig børn i skole, bliver det nødvendigt fremover at finde billigere skoler. Tilsvarende vil antallet af unge, der får støtte til en uddannelse, falde.

Masomo har støttet bredt, men fremover vil jeg fokusere på skolebørnene, de handikappede og M-lisada. Det vil alt andet lige give den bedste udnyttelse af midlerne, og det vil samtidigt forenkle arbejdsgangene.

Tak til sponsorerne

Jeg vil gerne slutte med en stor tak til de mange sponsorer, der har gjort alt det her muligt – og håbe, at mange fortsat vil støtte.

Et gækkebrev kan mange ting ...

Giv fem påskekyllinger – og få et fint gækkebrev med

Når du køber fem kyllinger fra Folkekirkens Nødhjælp, får du også et gækkebrev, som du kan sende til en, du holder af.

Vælger du print selv-løsningen undgår du at vente på posten og kan straks sende brevet afsted.

Uanset hvad gør du en god gerning.

Hvorfor give fem kyllinger?

Når kyllingerne vokser sig større, lægger de æg. Æggene fra hønsene giver på kort sigt en mere proteinrig kost, der gør familien mere robust.

På længere sigt kan de avle flere høns, som kan give endnu flere æg, der kan sælges på markedet og give en indtægt.

Det er langsigtet udvikling.

Læs mere og køb gækkebrevet på

givnged.dk

**FOLKEKIRKENS
NØDHJÆLP**
actalliance

FAKTA om Børn i Afrika gennem 25 år

- 6** kortturnéer har været afholdt i Danmark
- 14** studieture har været gennemført til Uganda (og Kenya)
- 173** har været med på studieture, heraf har mange været med flere gange
- 31** huse er bygget for fattige familier (de sidste to er under opførelse)
- 342** medlemmer er der pt. i foreningen
- 79** workshops har været afholdt og på den måde har vi nået ca. 7100 børn
- 3066** børn har nydt godt af vores sponsorprogram gennem årene
- 30** skoler er støttet i hhv. Katanga, Bukoto, Wakiso, Lyantonde, Kaliro and Iganga.

Studietursgruppen 2019

Giv en gave til Børn i Afrikas arbejde - og få skattefradrag

BRUG NETBANK eller MOBILEPAY 410067

Børn i Afrika - kontingent, skoleprojekter, husbyggeprojektet, gaver: Reg./kontonr: 2348 590685 | 158
Masomo - støtte til handicappede, medicin, skolegang, møbler: Reg./kontonr: 2348 6448983690

HUSK altid at skrive formål, f.eks. "kont" for kontingent eller blot "gave" og gerne BiA-nr. eller CPR-nr. i teksten. Har du skolesponsorat eller giver gaver er dit CPR-nr. nødvendigt for at **Børn i Afrika** kan indberette beløbet til Skat. Send i forbindelse med første indbetaling en mail med CPR-nr. og navn, adresse og tlf. til os på borniafrika@gmail.com (Hvis du ikke ønsker at skrive dit CPR-nr., så skriv dit navn og gerne fødselsdato på indbetalingen).

Kontingentsatser i 2023: Enkeltpersoner 150 kr. og familiemedlemskab 225 kr.

Vil du være med til at skabe håb for verdens fattigste og mennesker i nød og støtte Folkekirkens Nødhjælp, som er samarbejdspartner med Børn i Afrika, kan du sende din donation til bank/giro: 4183-605 2800 mrk. 500049 eller MobilePay 2020

BØRN I AFRIKA

Richard Mortensens Vej 170
DK-2300 København S

Tlf. +45 2990 5009

CVR: 2801 8754

ISSN: 1904-6308

www.borniafrika.dk

borniafrika@gmail.com

BESTYRELSE

Karsten Dam, formand - tlf. 2990 5009 - karstendam30@gmail.com

Birgitte Bech, næstformand - tlf. 2617 9710 - bech.birgitte@gmail.com

Asta Espedal, kasserer - tlf. 4220 1887 - astaespedal@gmail.com

Lars Ravn, bestyrelsesmedlem - tlf. 2488 9183 - larsravn62@gmail.com

Kristin Espedal, bestyrelsesmedlem - tlf. 6184 9693 - kristin@espedal.dk

Kathryn Tegner, bestyrelsesmedlem - tlf. 6133 8077 - kat.tegner@gmail.com

Elsa Tromborg, bestyrelsesmedlem - tlf. 2255 4017 - elsatrom@hotmail.com

Jonna Kildebogaard, bestyrelsesmedlem for Masomo - tlf. 2536 9413 - jonna@kildebogaard.dk

Suppleant: Jan Kildebogaard

Ansvarshavende redaktør: Karsten Dam. Layout: Erik Foged. Forside: Karsten Dam

Børn i Afrika 25 års jubilæumsfest

GRATIS
ADGANG

Lørdag d. 29. april kl. 13-16.30

VANGEDE KIRKE

PROGRAM

Kl. 13 -14	Velkomst, sang og madsalg
(afrikansk bønnegryde m. brød til 25 kr)
Kl. 14 -14.45	Første del af foredraget med Carolyne Kaddu Rasmussen
Kl. 14.45 -15.05	Pause med salg af kaffe og kage (20 kr)
Kl. 15.05 -15.50	Anden del af foredraget (med mulighed for spørgsmål)
Kl. 15.50 -16.30	Tid til hyggeligt samvær, salgsbod og afslutning

Mulighed for køb af bogen "Hovedet i himlen og fødderne på jorden"
af Carolyne Kaddu Rasmussen.

Under hele arrangementet har Masomo opstillet salgsbod ude på gangen.
Der er naturligvis masser af afrikanske varer plus frisk vanilje netop hjembragt fra Uganda.

Transport til Vangede Kirke, Vangedevej 50, 2820 Gentofte: S-tog til Vangede Station
og bus 192 mod Lyngby eller S-tog til Lyngby Station og bus 192 mod Charlottenlund.